

UZUPEŁNIA UCZEŃ

KOD UCZNIKA

--	--	--

PESEL

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

*miejsce
na naklejkę*

EGZAMIN W KLASIE TRZECIEJ GIMNAZJUM

CZĘŚĆ 1. JĘZYK POLSKI

Instrukcja dla ucznia

1. Ze środka arkusza wyrwij kartę rozwiązań zadań wraz z kartą odpowiedzi.
2. Sprawdź, czy na kolejno ponumerowanych 12 stronach jest wydrukowanych **21 zadań**.
3. Sprawdź, czy karta rozwiązań zawiera 4 strony oraz czy do karty rozwiązań jest dołączona karta odpowiedzi.
4. Ewentualny brak stron lub inne usterki zgłoś nauczycielowi.
5. Na tej stronie, na karcie rozwiązań i na karcie odpowiedzi wpisz swój kod, numer PESEL i przyklej naklejkę z kodem.
6. Czytaj uważnie wszystkie teksty i zadania. Wykonuj zadania zgodnie z poleceniami.
7. Rozwiązania zadań zapisuj długopisem lub piórem z czarnym tuszem/atramentem. Nie używaj korektora.
8. W arkuszu znajdują się różne typy zadań. Rozwiązania zadań **od 1. do 16. i od 18. do 20.** zaznacz na karcie odpowiedzi w następujący sposób:
 - wybierz jedną z podanych odpowiedzi i zamaluj kratkę z odpowiadającą jej literą, np. gdy wybierasz odpowiedź A:

☒	B	C	D	E
-------------------------------------	---	---	---	---

- wybierz właściwą odpowiedź i zamaluj kratkę z odpowiednimi literami, np. gdy wybierasz odpowiedź FP:

PP	PF	☒	FF
----	----	-------------------------------------	----

- do informacji oznaczonych właściwą literą dobierz informacje oznaczone liczbą lub literą i zamaluj odpowiednią kratkę, np. gdy wybierasz literę B i liczbę 1:

A1	A2	☒	B2
----	----	-------------------------------------	----

9. Staraj się nie popełniać błędów przy zaznaczaniu odpowiedzi, ale jeśli się pomylisz, błędne zaznaczenie otocz kółkiem i zaznacz inną odpowiedź, np.

☒	B	C	D	☒
-------------------------------------	---	---	---	-------------------------------------

10. Rozwiązania zadań **17. i 21.** zapisz w wyznaczonych miejscach na karcie rozwiązań zadań wyrwanej ze środka arkusza.

11. Pisz czytelnie i starannie. Pomyłki przekreślaj.

12. Zapisy w brudnopisie nie będą sprawdzane i oceniane.

**UZUPEŁNIA ZESPÓŁ
NADZORUJĄCY**

Uprawnienia ucznia do:

- ☐ dostosowania kryteriów oceniania
- ☐ nieprzenoszenia zaznaczeń na kartę

Arkusze zawiera teksty
liczące więcej niż 250 wyrazów.

**10 KWIETNIA
2019**

**Godzina rozpoczęcia:
11:00**

**Czas pracy:
90 minut**

GH-P1-192

Powodzenia!

Więcej arkuszy znajdziesz na stronie: arkusze.pl

Przeczytaj tekst i wykonaj zadania 1.–6.

Aleksander Kamiński

KAMIENIE NA SZANIEC¹

Zbliżał się Trzeci Maja. Mały Sabotaż² przygotowywał nową robotę.

Manifestowanie rocznic narodowych wziął na siebie „Wawer”³ jako jeden z naturalnych obowiązków. Zośka i jego koledzy dwukrotnie w czasie swojej służby przeprowadzali akcję uliczną 3 Maja i 11 Listopada.

Specjalnością trzeciomajową w owe czasy była manifestacja barw narodowych. Ogromna większość ludzi Małego Sabotażu [...] malowała białą i czerwoną kredą barwy narodowe na murach lub też umieszczała w różnych miejscach małe, biało-czerwone chorągiewki. Zadania te – trudne i ryzykowne wobec skróconej godziny policyjnej i długiego dnia oraz wobec wzmożonej czujności Niemców i ich szpicli – nie zadowalały ambicji ani Alka, ani Rudego.

Barwy narodowe? Zgoda! Ale barwy narodowe w takich wielkościach i w takiej formie, żeby miasto je naprawdę widziało.

Uradzono zakupić, gdzie się tylko da, płótna białego i czerwonego i uszyć szerokie na kilkadziesiąt centymetrów, parometrowej długości flagi. Flagi te należy zawiesić na drutach tramwajowych i latarniach elektrycznych. Ale jak? Alek i Rudy na pytanie to odpowiedzieli dwiema odmiennymi propozycjami, a ponieważ każdy upierał się przy swoim pomysłe, Zośka zdecydował, że zespoły ich wykonają zadania na sposób różny, według pomysłów swych dowódców. Więc o trzeciomajowym świcie Alek ze swoimi zarzucał na przewody tramwajowe chorągiewki przymocowane do sznurka, na którego końcu był kamień. Był to system „zarzucania”. [...] Ileż się młodzi ludzie [...] napocili, zanim chorągiewki ich wisiały na drutach! Ale gdy już raz taka chorągiewka zawisła, nie było innego sposobu na jej usunięcie, jak tylko przez sprowadzenie specjalnego wozu tramwajowego lub straży pożarnej. Alek, dumny jak paw, czyhał z aparatem fotograficznym na te wozy, przyjeżdżające do zdejmowania chorągiewek, a potem promieniejący pokazywał fotografie kolegom.

System Rudego był systemem „blokowym”. W jaki sposób dostał Rudy klucz do opuszczania ulicznych latarni elektrycznych – było tajemnicą. Dość, że dostał. W znajomym warsztacie dorobił jeszcze kilka takich kluczy, rozdał je swym chłopcom i przy ich pomocy wieczorem przed Trzecim Maja puszczano dziesiątki latarń oraz przymocowano do tych latarń zrolowane chorągiewki, owinięte dla zamaskowania czarnym papierem. Rolka taka owiązana była nitką, do nitki dosztukowano długi sznurek, który po wciągnięciu latarni ku górze – zwisał na wysokości około 2 metrów nad ziemią. Wystarczyło pociągnąć za ten zwisający sznurek – aby nitka została zerwana i chorągiewka natychmiast rozwijała się w pełni swej biało-czerwonej krasy.

Aleksander Kamiński, *Kamienie na szaniec*, Warszawa 1999.

¹ Książka *Kamienie na szaniec* opowiada o działalności harcerzy z Szarych Szeregów, którzy podczas II wojny światowej walczyli z okupantem niemieckim.

² Mały Sabotaż – działalność konspiracyjna prowadzona w czasie okupacji niemieckiej i mająca na celu przekonanie polskiego społeczeństwa o możliwości zwycięstwa nad okupantem mimo represji.

³ „Wawer” – konspiracyjna organizacja młodzieżowa działająca w Warszawie podczas II wojny światowej.

[418 wyrazów]

Zadanie 1. (0–1)

Oceń prawdziwość poniższych stwierdzeń. Wybierz P, jeśli stwierdzenie jest prawdziwe, albo F – jeśli jest fałszywe.

Z przytoczonego fragmentu <i>Kamieni na szaniec</i> wynika, że Mały Sabotaż wykorzystywał symbole narodowe w celu podtrzymania morale polskiego społeczeństwa.	P	F
Działania opisane w przytoczonym fragmencie <i>Kamieni na szaniec</i> miały na celu zniszczenie zasobów zbrojnych okupanta.	P	F

Zadanie 2. (0–1)

Dokończ zdanie. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

W przytoczonym fragmencie *Kamieni na szaniec* Alka i Rudego charakteryzują

- A. wyniosłość i zawiść.
- B. uległość i skromność.
- C. wrażliwość i niezdecydowanie.
- D. pomysłowość i nieustępliwość.

Zadanie 3. (0–1)

Dokończ zdanie. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

Działania podejmowane w ramach Małego Sabotażu, o których mowa w trzecim akapicie, nie odpowiadały ambicjom Alka i Rudego, ponieważ

- A. obaj uznawali efekty tych działań za niewystarczające.
- B. narażały uczestników tych działań na niebezpieczeństwo.
- C. te działania wymagały ogromnego wysiłku organizacyjnego.
- D. ktoś mógł donieść na osoby biorące udział w tych działaniach.

PRZENIEŚ ROZWIĄZANIA NA KARTĘ ODPOWIEDZI!

Zadanie 4. (0–1)

Oceń prawdziwość poniższych stwierdzeń. Wybierz P, jeśli stwierdzenie jest prawdziwe, albo F – jeśli jest fałszywe.

Wypowiedzenia <i>Barwy narodowe? Zgoda!</i> oraz <i>Ale jak?</i> służą spowolnieniu akcji.	P	F
Narrator zna myśli i uczucia bohaterów.	P	F

Zadanie 5. (0–1)

Dokończ zdanie. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

Aby zachować sens wypowiedzenia Dość, że *dostał*, podkreślonego wyrazu nie można zastąpić sformułowaniem

- A. Grunt.
- B. Najważniejsze.
- C. Mniejsza z tym.
- D. Wystarczy powiedzieć.

Zadanie 6. (0–1)

Uzupełnij poniższe zdanie. Wybierz właściwe odpowiedzi spośród podanych.

W wypowiedzeniu *System Rudego był systemem „blokowym”* występuje orzeczenie A/B, a podmiotem jest rzeczownik C/D.

A. czasownikowe	C. system
B. imienne	D. Rudego

PRZENIEŚ ROZWIĄZANIA NA KARTĘ ODPOWIEDZI!

Przeczytaj tekst i wykonaj zadania 7.–11.

Sylwia Sekret

KROPLE, PIÓRKA, ŻDŹBŁA...

Fraszki Jana Izydora Sztaudyngera towarzyszą mi właściwie od zawsze. Odkąd pamiętam, były w domu i nie przeszkadzało mi wcale to, że było to bardzo stare wydanie, którego pożółkłe kartki nierzadko zostawały w dłoniach po próbie ich delikatnego przewrócenia, a okładka potrafiła znajdować się w czterech różnych miejscach domu jednocześnie. Liczyła się treść, którą w sobie te stare, znoszone i czytane *Piórka*¹ zawierały. I choć rozlatujące się wydanie sprzed wielu lat nie było pozbawione uroku, niezmiernie cieszę się, że Wydawnictwo Literackie

postanowiło jeszcze raz ożywić te nieśmiertelne utwory: oko czytelnika ucieszyło przepiękną szatą graficzną, nasyconą kolorami, które tak pasują do twórczości poety. *Puch ostu*² cieszy wszystkie zmysły, a jego zawartość to podróż przez naturę świata i człowieka – niepozabawioną zarówno przywar, jak i niepodważalnych zalet.

Liczne, różnorodne i celne fraszki nieraz ratowały mnie w sytuacjach, kiedy pilnie potrzebowałam jakichś mądrych lub zabawnych słów, by wpisać je jako dedykację do książki lub uzupełnić nimi kartkę z życzeniami. Pod tym względem fraszki Sztaudyngera są po prostu niezastąpione. Jednak tym, co najważniejsze, kiedy bierzemy je pod lupę, okazuje się ich ponadczasowość i uniwersalność. Talent, jaki drzemał w artyście, objawiający się zamknięciem niezaprzeczalnych prawd w dwóch wersach, w dodatku za pomocą słów zabawnych, elektryzujących lub po prostu idealnie oddających rzeczywistość, do dziś pozostaje nie tylko niepodrabialny, lecz także nieznaający sobie równych. Te krótkie uśmiechy, te figlarne mrugnięcia, ciepłe błyski oczu, a niekiedy pogardliwe prychnięcia, wiele lat temu obnażały prawdę o człowieku i świecie i – co z jednej strony jest dobre, a z drugiej wręcz przerażające – w większości przypadków pozostają aktualne do dziś. Z fraszek dowiadujemy się również wiele o samym pisarzu: jego zamiłowaniach, pasjach, poglądach, poczuciu humoru, ukochanych miejscach, wrażliwości na ludzkość i na przyrodę.

Sztaudynger nie pomijał w zasadzie żadnej tematyki – czerpał garściami z inspiracji, jakie przynosiło życie. Jego utwory wydają się często zapisem ulotnych wrażeń, które gdyby nie spisać ich natychmiast, na zawsze by przepadły, zagubiły się w natłoku myśli, niedopasowanych rymów i synonimów. Ich brak perfekcji i wymuskania tłumaczy się tym, że nie tyle były one tworzone przez Sztaudyngera, ile raczej przez niego łapane i umieszczane w albumie. Wszelkie poprawki zniszczyłyby ich naturę, ich wyjątkowość i szczerość.

Jan Izidor Sztaudynger to mistrz w dziedzinie fraszek, którego do dzisiaj nikt nie był w stanie doścignąć. I chyba tak pozostanie już na zawsze. No... chyba że prześcignie go jego prawnuczka. W innym przypadku raczej się na to nie zapowiada. Ten wyjątkowy twórca łączył w swoich lirycznych i humorystycznych *kroplach*, *piórkach*, *żdźbłach* celność uwagi, trafność słowa, zwięzłość wersów, gibkość języka, wyobraźnię dziecka i doświadczenie starca, czyli wszystko to, co sprawia, że do dziś *Piórka*, a od dziś także i *Puch ostu*, to publikacje, do których będę zaglądać często i z ochotą. I myślę, że nie ja jedna.

Na podstawie: Sylwia Sekret, *Krople, piórka, żdźbła...*, www.gloskultury.pl

¹ *Piórka* – tytuł tomiku fraszek Jana Izidora Sztaudyngera. Książka ukazała się drukiem w 1954 r.

² *Puch ostu* – właściwie: *Puch ostu. Fraszki o życiu i miłości*, tytuł tomiku fraszek Jana Izidora Sztaudyngera z 1958 r. W swoim tekście Sylwia Sekret omawia wznowione wydanie tomiku z 2016 r.

[498 wyrazów]

Zadanie 7. (0–1)

Oceń prawdziwość poniższych stwierdzeń. Wybierz P, jeśli stwierdzenie jest prawdziwe, albo F – jeśli jest fałszywe.

W tekście <i>Krople, piórka, żdźbła...</i> Sylwia Sekret wymienia liczne zalety fraszek Jana Izidora Sztaudyngera.	P	F
Zdaniem Sylwii Sekret Jan Izidor Sztaudynger we fraszkach zawarł mądrości życiowe w zwięzłej formie literackiej.	P	F

PRZENIEŚ ROZWIĄZANIE NA KARTĘ ODPOWIEDZI!

Zadanie 8. (0–1)

Co – zdaniem autorki – jest najistotniejszą zaletą fraszek Jana Izydora Sztaudyngera? Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

- A. Zawarta we fraszkach niezmiennie aktualna prawda o naturze ludzkiej.
- B. Możliwość cytowania fraszek jako części dedykacji lub życzeń.
- C. Przywołane we fraszkach informacje o życiu i pasjach autora.
- D. Wyjątkowość fraszek wynikająca z ich niedoskonałej formy.

Zadanie 9. (0–1)

Dokończ zdanie. Wybierz odpowiedź A albo B, a następnie 1., 2. albo 3.

W swoim tekście autorka przyjęła perspektywę

A.	obiektywną,	o czym świadczy między innymi	1.	unikanie słownictwa oceniającego.
			2.	używanie wyrazów nacechowanych emocjonalnie.
B.	subiektywną,		3.	bezsstronność w ocenie twórczości autora.

Zadanie 10. (0–1)

Wskaż wypowiedzenie podrzędnie złożone. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

- A. *W innym przypadku raczej się na to nie zapowiada.*
- B. *Wszelkie poprawki zniszczyłyby ich naturę, ich wyjątkowość i szczerłość.*
- C. *„Puch ostu” cieszy wszystkie zmysły, a jego zawartość to podróż przez naturę świata i człowieka.*
- D. *Niezmiennie cieszę się, że Wydawnictwo Literackie postanowiło jeszcze raz ożywić te nieśmiertelne utwory.*

PRZENIEŚ ROZWIĄZANIA NA KARTĘ ODPOWIEDZI!

Zadanie 11. (0–2)

Przeczytaj fraszkę.

Jan Izydor Sztaudynger
Skarga zmiętego

Życie mnie
Mnie!

11.1. Które stwierdzenie jest zgodne z sensem powyższej fraszki? Zaznacz P we właściwym miejscu.

1.	Trudy codziennej egzystencji są łatwe do przezwyciężenia.	P
2.	Życie polega na unikaniu cierpień.	P
3.	Człowiek nieustannie mierzy się z przeciwnościami losu.	P

11.2. Uzupełnij poniższe zdania. Wybierz właściwe odpowiedzi spośród podanych.

We fraszce *Skarga zmiętego* podkreślone wyrazy to **A/B** części mowy. Są one przykładem wykorzystania identycznego **C/D** wyrazów.

A. te same
B. różne

C. brzmienia
D. znaczenia

PRZENIEŚ ROZWIĄZANIA NA KARTĘ ODPOWIEDZI!

Przeczytaj tekst i wykonaj zadania 12.–16.

Agnieszka Krzemińska

UTRWALACZ MYŚLI

Tylko człowiek dysponuje umiejętnościami manualnymi, technicznymi i intelektualnymi, by utrwalac idee za pomoca znakow graficznych. Zanim jednak nauczylismy sie zapisywac poematy czy traktaty filozoficzno-religijne, pismo przeszlo dluga droge: od pisma klinowego i egipskich hieroglifow do prostszej i latwiejszej formy – zapisywania wyrazow za pomoca alfabetu. Pomysl, by zapisywac kazda glóske oddzielnie i tworzyć z nich wyrazy, to zasługa mieszkancow Bliskiego Wschodu.

Do Grecji idea alfabetu trafila okolo IX w. p.n.e., gdy greccy kupcy podpatrzyli literowy zapis u swych fenickich partnerow i przystosowali go do swoich potrzeb, m.in. dodali samogloski i znaki liter, ktorých w fenickim nie bylo. Od Grekow ten system przejęli ok. VII w. p.n.e. Rzymianie i po odpowiednim jego przekształceniu stworzyli alfabet, z ktorego korzystamy do dzis. Chociaz Fenicjanie, uwazani za chytrych kupcow, nie cieszyli sie w antyku dobra opinia, nalezy im sie szacunek za wynalezienie liter.

Pismo otworzylo przed ludźmi zupełnie nieznane dotad mozliwosci. *Verba volant, scripta manent* – slowa ulatuja, pisma pozostaja – mowi lacinskie przyslowie, ktorego sens oddaje istote tego wynalazku. W momencie gdy mowie nadano graficzny ksztalt, co umozliwilo jej utrwalenie, zatrzymano w czasie myśli. Dzieki pismu slowa staly sie nošnikiem informacji miedzy oddalonymi od siebie ludźmi, cywilizacjami, epokami, różnymi kulturami. Nie mylili sie Egipcjanie, wierzacy, ze to, co zapisane w kamieniu, przetrwa wiecznie, a i do dzis w sadzie bardziej sie liczy umowa pisemna niz ustna. Oczywiscie bez pisma da sie žyc i nawet sam Sokrates¹ przekonywal, ze mowa ma przewage nad pismem, poniewaz rozwija pamiec, pozwala na szybkie odparcie argumentow i uniemozliwia utrwalanie błędnych interpretacji, ale bez tego medium niemal nie sposob wspiac sie na wyžszy poziom cywilizacyjny. Pismo jako doskonała metoda na przedluzenie dziurawej ludzkiej pamieci umozliwilo rozwój nauki, zainicjowalo bardziej analityczne i abstrakcyjne myslenie.

Przez wieki znajomosc pisma byla jednak umiejtnoscią ekskluzywną². Najpierw starano sie kontrolowac silę slowa pisanego. Zamykajac papirusowe, gliniane czy bambusowe ksiegi w prywatnych bibliotekach, pozwalano poznac jego tajniki tylko wybrancom. Wraz z pojawieniem sie alfabetu czytanie i pisanie zaczelo byc znacznie latwiejsze i – co za tym idzie – bardziej dostepne, co bez watpienia przyspieszilo rozwój nauki i technologii.

Dzisiaj trudno sobie wyobrazic žycie w swiecie, w ktorým nie istniałoby pismo. Szkoły, biblioteki i uniwersytety to instytucje, ktore bez pisma nie mogłyby funkcjonowac. Praca z tekstami jest tam podstawa, bo najpierw uczymy sie je rozpoznawac i zapisywac, potem czytac i porownywac, by w koncu móc je tworzyć.

Trzeba tez zauwazyć, ze chociaz zmienily sie materialy – kamien, glinę oraz papirus zamieniono na papier i ekran komputera, a rylce, pędzelki, rysiki i pióra zostaly zastapione długopisami i klawiatura – wymyslony przed tysiacami lat alfabet ciagle jest podstawa opisywania swiata i jego tajemnic.

Na podstawie: Agnieszka Krzemińska, *Utrwalacz myśli*, „Niezbędnik Inteligenta” nr 1/2016.

¹ Sokrates – jeden z największych starozytnych filozofow.

² Ekskluzywny – przeznaczony dla grupy osob uprzywilejowanych, wybranych.

Zadanie 12. (0–1)

Dokończ zdanie. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

Tytułowy *utrwalacz myśli* to

- A. mowa.
- B. papier.
- C. pismo.
- D. pamięć.

Zadanie 13. (0–1)

Oceń prawdziwość poniższych stwierdzeń. Wybierz P, jeśli stwierdzenie jest prawdziwe, albo F – jeśli jest fałszywe.

Z tekstu wynika, że wynalazcami alfabetu byli Grecy.	P	F
Z tekstu wynika, że pojawienie się alfabetu znacząco wpłynęło na rozwój cywilizacji.	P	F

Zadanie 14. (0–1)

Którym zdaniem oddano sens myśli zawartej w łacińskim powiedzeniu *Verba volant, scripta manent*? Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

- A. Ludzie piszą, jak słyszą.
- B. Jak cię widzą, tak cię piszą.
- C. To trwa do końca świata, co na papier trafi.
- D. Wyda pismo i mowa, jaka u człowieka głowa.

Zadanie 15. (0–1)

Uzupełnij zdanie. Wybierz właściwe odpowiedzi spośród podanych.

Według Sokratesa mowa umożliwia człowiekowi **A/B**, natomiast uniemożliwia **C/D**.

A. przechowywanie informacji	C. ćwiczenie pamięci
B. szybką odpowiedź	D. utrwalanie fałszywych opinii

PRZENIEŚ ROZWIĄZANIA NA KARTĘ ODPOWIEDZI!

Zadanie 16. (0–1)

Dokończ zdanie. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

Wyraz, w którym formant pełni taką samą funkcję jak w wyrazie *utrwalacz*, to

- A. czytelnia.
- B. tworzenie.
- C. przekaźnik.
- D. śpiewaczka.

PRZENIEŚ ROZWIĄZANIE NA KARTĘ ODPOWIEDZI!

Zadanie 17. (0–2)

Coraz częściej pojawiają się propozycje uproszczenia polskiego alfabetu na potrzeby komunikacji elektronicznej: usunięcia charakterystycznych kreseczek i ogonków towarzyszących niektórym literom (np. ś, ź, ą, ó). Przedstaw swoją opinię w tej sprawie i uzasadnij ją dwoma argumentami.

Rozwiązanie zadania 17. zapisz w wyznaczonym miejscu na karcie rozwiązań zadań.

Przeczytaj tekst i wykonaj zadania 18.–20.

Anna Kamieńska
ŚMIESZNE

Jak to jest być człowiekiem
spytał ptak

Sama nie wiem
być więźniem swojej skóry
a sięgać nieskończoności
być jeńcem drobiny czasu
a dotykać wieczności
być beznadziejnie niepewnym
i szaleńcem nadziei
być igłą szronu
i garścią upału
wdychać powietrze
dusić się bez słowa
płonąć
i gniazdo mieć z popiołu¹
jeść chleb
lecz głodem się nasycać

umierać bez miłości
a kochać przez śmierć

To śmieszne odrzekł ptak
wzlatując w przestrzeń lekko

Anna Kamieńska, *Śmieszne*, [w:] tejże, *Poezje wybrane*, Warszawa 1973.

¹ *Płonąć i gniazdo mieć z popiołu* – odwołanie do mitycznego Feniksa: ognistego ptaka, który spala się i odradza z popiołów.

Zadanie 18. (0–1)

Dokończ zdanie. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

Postać mówiąca, stwierdzając *sama nie wiem*,

- A. oczekuje odpowiedzi od rozmówcy.
- B. ignoruje problem zawarty w pytaniu.
- C. dąży do narzucenia własnego zdania.
- D. sugeruje niejednoznaczność odpowiedzi.

Zadanie 19. (0–1)

Oceń prawdziwość poniższych stwierdzeń. Wybierz P, jeśli stwierdzenie jest prawdziwe, albo F – jeśli jest fałszywe.

Metafory charakteryzujące człowieka są zestawione na zasadzie przeciwieństw.	P	F
Powtórzenie wyrazów – <i>być, a, i</i> – na początku wersów służy rytmizacji wiersza.	P	F

Zadanie 20. (0–1)

Którym stwierdzeniem można poprawnie objaśnić cytat *płonąć i gniazdo mieć z popiołu*, tak aby zachować jego sens? Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

- A. *Poddać się rozpacz.*
- B. *Niszczyć własny dom.*
- C. *Podnosić się po całkowitej klęsce.*
- D. *Działać rozważnie w sytuacji zagrożenia.*

PRZENIEŚ ROZWIĄZANIA NA KARTĘ ODPOWIEDZI!

Zadanie 21. (0–10)

Napisz rozprawkę, w której rozważysz, czy warto bronić własnych przekonań. W argumentacji posłuż się przykładami z literatury.

Pamiętaj, że Twoja praca nie może być krótsza niż połowa wyznaczonego miejsca.

Rozwiązanie zadania 21. zapisz w wyznaczonym miejscu na karcie rozwiązań zadań.

Więcej arkuszy znajdziesz na stronie: arkusze.pl